

Toespraak bij gelegenheid van het Sint Ceciliafeest 2007 te Kanne

17 november 2007

Geachte erebestuursleden, bestuursleden, muzikanten, leden van drumband, toneelgroep en feestcomité ; beste vrienden en sympathisanten.

In de eerste plaats wens ik jullie allen van harte welkom te heten in onze feestzaal. Maar vooral wil ik jullie danken voor uw jarenlange inzet voor deze vereniging, voor uw steun of uw sympathie.

Als vereniging hebben wij een jaar achter de rug waarbij ieder van ons op zijn eigen manier en naar best vermogen een inspanning leverde. Wij hebben ons klassieke programma afgewerkt, en wij hopen dat wij ook telkens opnieuw in ons opzet zijn geslaagd. Wij mochten terugkijken op een geslaagde deelname aan de classificatiedag bij Vlamo Riemst, een schitterend themaconcert rondom Groot Brittannië en Ierland. Onze zomerfeesten mogen gerust een succes genoemd worden, en de inrichting van het Limburgs kampioenschap voor drumbands was een opsteker voor onze eigen organisatie, maar zeker ook voor het hele drumbandgebeuren binnen Vlamo.

En wat dan gezegd van de inspanningen die de jonkheid leverde om de kermisdagen weer in goede banen te leiden, en met RocKanne en mooie affiche te brengen en heel wat volk naar onze zaal te loodsen. Dit jaar nog geen toneel, maar reserveer toch maar alvast een zitje voor de voorstellingen die in december gegeven zullen worden. Het wordt meer dan de moeite waard.

Als je dit hoort dan denk je wellicht spontaan dat er hard gewerkt werd en dat alles van een leien dakje loopt. Zeker en vast werd er hard gewerkt, maar dat alles van een leien dakje liep mogen wij toch niet zonder meer stellen.

Als trouwe vrienden en sympathisanten heeft u gemerkt dat wij dit jaar opnieuw een dirigentenwissel hebben doorgevoerd. Onze muzikleraar Louis Wilhelmus nam inderdaad het dirigeerstokje over van de heer Gilbert Coenegracht. Dirigent en muzikanten zaten niet altijd op de golflengte en dit leidde tot spanningen die uiteraard een zwaar nefaste invloed lieten voelen op het

functioneren binnen de vereniging. Vandaar dat het bestuur op korte termijn een doortastende maatregel diende te nemen.

Ik mag u nu met de hand op het hart zeggen dat de rust is weergekeerd, en iedereen weer met genoeg achter de pupiter plaats neemt.

Geachte aanwezigen, dit brengt me toch bij de belangrijke taak van de bestuurders van deze vereniging. Het voeren van briefwisseling, het correct bijhouden van de financiële zaken, het vertegenwoordigen van het korps bij diverse vergaderingen en een programma uitbouwen zijn belangrijke taken, maar vaak routinematig.

De vinger aan de pols houden bij de leden, weten wat er leeft in het korps, en erop toezien dat iedereen zich goed in zijn vel voelt en aan zijn trekken kan komen, dat zijn opdrachten die je niet routinematig kan uitvoeren en die vragen dat de bestuursleden heel nauw staan bij de overige leden.

En in de eerste plaats sprekend voor mezelf, maar waarschijnlijk ook voor andere bestuursleden, voel ik de noodzaak aan om ook in de bestuursploeg een nieuwe inbreng te krijgen.

Als wie de jeugd heeft ook de toekomst heeft dan moet het duidelijk zijn dat zeker onze jongere leden hun eigen vertegenwoordiger moeten hebben in de bestuursploeg.

Maar misschien ook iemand die de vereniging als "buitenstaander" kent, zou wel eens heel wat positieve elementen kunnen aanbrengen om de werking van het korps in goede zin te beïnvloeden.

Dit werd als dusdanig ook al besproken bij de laatste bestuursvergadering en ik doe hierbij dan ook een oproep aan allen om ook aan deze ontwikkeling te willen meewerken.

Wij blijven overtuigd van uw steun en sympathie voor ons korps en zijn u allen daarvoor zeer dankbaar.

Daarom ook dit jaarlijkse feest. Geniet ervan.

Guido.